

Съ гждулка въвъ ржката
и мжка въ свойта грѣдь,
азъ дойдохъ изъ тъмата,
загубилъ бродъ и пжтъ.

Азъ скитамъ тукъ и тамо
съ една торба на грѣбъ,
гждулката ми само
разбира мойта скрѣбъ:

засвиря — тя се слива
въ мигъ съ моята душа
и трепка като жива
и плаче въ пустошъта.

